

Halina Frąckowiak, Pieśń weselna

I znowu serce me ciche i znów dusza nieśmiała,
Miłość twa w sobie uśmiechy świata całego zebrała

Unosi je w czułych rękach, w powietrzu snuje, rozwleka,
Wielką, różową chorągwią powiewa do mnie z daleka.

Daje mi znak, że już przyszła, daje mi znak, że odeszła,
Niebo ty moje bezbrzeżne, ziemio ma nieobeszła!
Powtarza się w nieskończoność, jak jedna wielka godzina,
Na wszystkich zegarach świata wieczystość są rozpoczyna.

I niesie swój uśmiech boży, w radosnym łopocie szumie,
Ach, tylko miłość twa wielka wielkie me szczęście rozumie.